

Put svjetla

Pobožnost u vazmenome vremenu

Tekst: Ivan Šaško

Glazba: Anđelko Igrac

Na - kon kri - ža i stra - ho - te, do - la - zi - mo do lje po - te
1. O - svit zo - re, ka - men ski - nut. Glas iz ta - me k ne - bu vi - nut:
2. Pe - tar, I - van sr - cem slu - te us - krs - nu - ća no - ve pu - te

da - ro - va - ne no - vo - sti. Ko - rak hi - ta, ra - dost gu - ši
1. "Ka - ko re - će, us - krs - nu!" Ne boj - te se, pred va - ma je!
2. za - jed - niš - tva vjer - ni - ka. U - đu u grob, po - vje - ru - ju

vijest što svi - ma je u du - ši koj' u Kri - sta vje - ru - ju.
1. Živ se ži - vim' o - pet da - je u o - taj - stvu su - sre - ta.
2. nad - vla - dav - ši sum - nju svo - ju. Pra - zni - na ih is - pu - nja.

3. Oko groba nije tama,* Marija je s Kristom sama.* Glas mu sluša premili.
Gdje samoća tugom biva* i gdje križ nam život skriva,* među svoje dolazi.
4. Sve su nade pokopane.* Stranac uz bok njihov stane,* sporost srca nestaje.
Korak novi, snaga nova* rađa se iz Pisma, slova* dok ih Duh oživljuje.
5. Htjede dalje. "Nek' ostane,* nek' ublaži bolne rane,* tamu skine s očiju."
Isti kruh i iste ruke* lome kruh k'o prije Muke.* Učitelja spoznaju.
6. Razgovor ih natrag vraća.* Još su svoji, još su braća,* mira tražeć' dušama.
"Mir vam dajem! Noge, ruke,* evo znaka moje Muke* u sve vijeke vjekova."
7. Opet vrata otvorena* za sva srca dotad snena* budeć' dahom oprosta.
"Otac posla mene k vama.* Radost nikad nije sama,* zato šaljem svijetu vas."
8. Ljubav koja sumnju stvori* pogled traži i ne zbori* slušajući Riječi poj.
Toma vjerom rane dira,* dušom vidi bez nemira:* "Gospod moj i Bog si moj!"
9. Ribari su k'o i prije* dok Isusa bilo nije* pokraj mreže životne.
Mreža im se razdirala,* srca im se rasparala,* zbog blizine Isusa.
10. "Ljubiš li me, Petre, više?*" Žalost još u njemu diše,* što je rodi izdaja.
"Sve ti znadeš": krhkost Stijene,* ljudsku slabost, ćud i mijene.* Zato budi potpora.
11. Galileja im na dlanu.* Nebo, zemlja u Riječ stanu:* "Ja sam s vama dovijeka."
Krstite sve puke svijeta* u imenu Trojstva Sveta* za preporod čovjeka.
12. "Za sve dane koji prijete* snagu Duha primit ćete,* vi, svjedoci vječnosti."
U nebesa bi uznesen.* U otajstvu nam donesen,* ponovno on dolazi.
13. Kalvarija opet pusta,* a svi vjerni svoja usta* daju žarkoj molitvi.
Okupljeni, duše jedne* s Marijom sad za sve b'jedne* mole pomoć milosti.
14. Silan vjetar, oganj s neba* staro ništi, čudo treba* razdijeljenih jezika.
Govor Crkve ljude spaja;* zajedništvu nema kraja* gdje Duh prati čovjeka.